

A. Marcinkian

Przyborowo, pow. Nowa Sól

Informator Archeologiczny : badania 1, 83-84

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

P O K R Ó W K A, pow. Chełm Lub.

Zakład Epoki Metali IHKM PAN

Badania prowadził dr Jan Dąbrowski, w sierpniu 1967 r., finansował IHKM PAN.

Prace wykopaliskowe na stan. 1, o charakterze sondażowym wykazały niemal całkowite zniszczenie znanego z literatury cmentarzyska kultury łużyckiej z późnej epoki brązu.

P R A N D O C I N, pow. Miechów

patrz wczesne średniowiecze

P R U S Z C Z G D A Ń S K I

patrz okres lateński

P R Z Y B O R O W O, pow. Nowa Sól

Muzeum Okręgowe w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr A. Marcinkian, w okresie od 10.V do 10.VI, finansował WKZA w Zielonej Górze.

Cmentarzysko ludności kultury łużyckiej z III-V okresu epoki brązu w Przyborowie, położone jest na niewielkim, piaszczystym, częściowo uprawnym wzniesieniu, ok. 2 km na pld. od wsi. Badane było w 1955 r. przez ekipę Konserwatora Zabytków Archeologicznych woj. wrocławskiego i zielonogórskiego. Pracami objęto wówczas obszar 1.500 m² - kulminację wzgórza. Ze względu na zamierzone wykorzystanie tego terenu jako piasznicy podjęto ponownie badania w bieżącym sezonie.

Na obszarze ok. 2.500 m² odkryto 138 grobów w większości zniszczonych przez orkę. Tylko nieliczne, głębiej położone, zachowały się dość dobrze. Groby były stosunkowo bogato wyposażone jednak różnice ilościowe w poszczególnych obiektach uwidaczniały się wyraźnie. Niektóre zawierały od jednego do kilku naczyń, inne kilkadziesiąt. Popielnice z reguły były przykrywane misami i podsypywane resztkami stosu. Część naczyń przystawkowych, zwłaszcza w grobach z IV okresu epoki brązu, odwrócona był do góry dnem. Z zabytków metalowych znaleziono czarkę lub czerpak brązowy w popielnicy z IV okresu epoki brązu oraz groty strzał do łuku a także szpile i bransolety brązowe.

Do najciekawszych odkryć należy miejsce ciałopalenia lub kultu z drobnymi węgielkami drzewnymi i nieliczną ceramiką, obudowane od strony południowej dużymi głazami narzutowymi.

R A D O M - W O Ś N I K I

Muzeum w Radomiu

Badania prowadził mgr Wojciech Twardowski, finansował WKZ w Kielcach.

Prace ratownicze na cmentarzysku ciałopalnym kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu. Odkryto 40 grobów, w tym groby popielnicowe nakryte w kilku przypadkach niewielkimi kamykami. Zaobserwowano zróżnicowanie chronologiczne obiektów—starszy: grób naruszony został przez wkopaną później popielnicę oraz jeden przypadek nakrycia popielnicy misą. Przystawki występowały bardzo nielicznie podobnie jak i drobne przedmioty metalowe. Były to przeważnie zwinięte kółka z drutu brązowego. Wewnątrz popielnic jak i obok nich stwierdzono